

ಬಂಗಾಳಿ ಮೂಲ: ಕವಿತಾ ಸಿಂಹ
ಕನ್ನಡಕ್ಕೆ: ನಾಗಮಣಿ ಎಸ್. ಎನ್.
ಡಾ. ಸರಸಿಜ್ ರಾಯ್ ಚೌಧುರಿ
ಕಲೆ: ಆದಿತ್ಯ ಸದಾಶಿವ್

ಹಸಿವು

ಸುಮತಿಗೆ ರಂಜಾವತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಶೀತಲದೇವಿಯ ದೇವಸ್ಥಾನದ ನೆನಪೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ನೆನಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಿಷಿಯೇ ಆದರೂ ಯಾಕೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ, ಅವಳ ಎದೆ ಭಯದಿಂದ ಪುಕಪುಕ ಅನ್ನುತ್ತೆ.

ಆ ಕೆಂಪುಮನೆಯ ನೆಲಮಹಡಿಯ ಮನೆಗೆ ಗಂಡಹೆಂಡತಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು, ರಂಜಾವತಿ ದೀದಿ ಮತ್ತು ದಾದಾಬಾಬು. ಅವರ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಮನೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ಸುಮತಿ. ಅವರು ಬಂದ ಆ ದಿನ, “ಅಕ್ಕಾ, ನಿಮಗೆ ಮನೆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬೇಕಾ?” ಸುಮತಿಯ ದ್ವನಿಗೆ ಆ ಕಡೆ ಮುಖ ಮಾಡಿದ್ದ ರಂಜಾವತಿ ಹಿಂದೆ ತಿರುಗಿದ್ದಳು.

ಸುಮತಿ ನೋಡಿದಳು, ನೀಳಕಾಯದ, ಸುಂದರವಾದ, ವಯಸ್ಸೆಷ್ಟಿರಬಹುದು— ಹೆಚ್ಚು ಅಂದ್ರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆರಡು, ಇಪ್ಪತ್ತೊಂದು ಇರಬಹುದು, ಆಧುನಿಕ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಂಪಂಚಿನ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಿದ್ದಳು, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಗುಂಡಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದ ಸಿಂಧೂರ ಮತ್ತೆ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದ ಹೆಣ್ಣು ಧರಿಸುವ ಶಾಖಾಫಲ (ಕೆಂಪು ಬಿಳಿ ಬಣ್ಣದ ಮಣ್ಣಿನ/ದಂತದ ಬಳಿ). ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಪ್ರಖರವಾಗಿ ಪ್ರಕಾಶಿಸುವ, ವಿದ್ಯುತ್ ದೀಪದಂತೆ ಉರಿಯುವ ರಂಜಾವತಿಯ ಎರಡು ಕಣ್ಣುಗಳು. ಆ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಸುಮತಿಗೆ

ಅನಿಸಿತು, ಇವು ತನ್ನ, ತಲೆಗೆ ತಾಕುವಂತಿರುವ ಶೀಟ್ ಮನೆಯ ಮಸಿ ಹಿಡಿದ ಸೀಮೆಯೆಣ್ಣೆ ಬುಡ್ಡಿಗಳಲ್ಲ, ವಿದ್ಯುತ್ ಮಿಂಚುಗಳು! ರಂಜಾವತಿ ಅಕ್ಕ ಹರಿತವಾದ ಸ್ಪೀಲ್ ಕತ್ತಿಯಿಂದಿದ್ದಳು, ಸುಮತಿ ಏನಾದರೂ ಹಿಡಿಯೋಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಎರಡು ತುಂಡಾಗಿ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಒಂದೆರಡು ಕ್ಷಣ ಸುಮತಿ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ ರಂಜಾವತಿ ಆಪಾದಮಸ್ತಕ ನೋಡಿದಳು. ಆಮೇಲೆ ಇನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚಿದ ಅಸ್ತವ್ಯಸ್ತವಾದ ಹಾಸಿಗೆ ಗಂಟಿನ ಮೇಲೆ ಕೂತಿದ್ದ ನೀಳಕಾಯದ ಗಂಡನಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಹೇಳಿದಳು, ಯಾರಿಗೆ ಗೊತ್ತು? ಸುಮತಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರದೇ ಇದ್ದರೂ, ರಂಜಾವತಿ ಮುಖ ನೋಡಿ ಕೆಲಸದವಳು ಬೇಕು ಅನ್ನುವುದನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಕಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಟ್ರಂಕ್ ತೆಗೆತಾ ತೆಗೆತಾ ದಾದಾಬಾಬು, “ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಅವಳನ್ನು ಇಟ್ಟೋ, ಆಮೇಲೆ ಬೇಕಾದ್ರೆ ಬೇರೆ ಹುಡುಕೋಣ” ಅಂದ.

ಆವತ್ತಿಂದ ರಂಜಾವತಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಎಂಟು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಕೆಲಸದವಳಾಗಿ ಸೇರಿಕೊಂಡಳು ಸುಮತಿ.

ಸುಮತಿಯನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ರಂಜಾವತಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ, ಎಂಬುದು ಅವಳ ಕಣ್ಣು ನೋಡಿಯೇ ಸುಮತಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಾ,